

JAMNIK

(Dachshund, Teckel)

Pochodzenie: Niemcy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 09.05.2001

Przeznaczenie: pies myśliwski do polowań na i pod ziemią.

Klasyfikacja FCI: Grupa IV - Jamniki.
Próby pracy wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Jamnik (nazwa oryginalna: Dachshund, Dackel lub Teckel) znany jest od średniowiecza. Jego rodowód wywodzi się od psów gończych, które były wykorzystywane do pracy na i pod ziemią. Z tych krótkonożnych psów ukształtował się dzisiejszy jamnik, który jest wszechstronnym użytkowym psem myśliwskim. Znakomicie sprawdza się jako pies norujący, ale także jako pies gończy i tropiący.

Najstarszym Klubem Jamnika jest Deutsche Teckelklub e.V. założony w 1888 r. Jamnik od lat jest hodowany w trzech odmianach wielkości (standard, miniatura i króliczy) oraz w trzech odmianach włosa (krótkowłosa, długowłosa i szorstkowłosa).

WRAŻENIE OGÓLNE:

Niski, krótkonożny, o wydłużonej, ale zwartej sylwetce, bardzo dobrze umięśniony, głowa wysoko noszona z bystrym wyrazem pyska. Wyraźnie zaznaczone piętno płci. Pomimo stosunkowo długiego ciała i krótkich kończyn bardzo ruchliwy i zwinny.

WAŻNE PROPORCJE:

Przy odległości od podłoża do najniższego punktu klatki piersiowej równej około 1/3 wysokości w kłębie, stosunek wysokości do długości powinien wynosić 1 do 1,7-1,8.

ZACHOWANIE/CHARAKTER:

Z natury przyjacielski, nie jest tchórzliwy, ani agresywny, o zrównoważonym temperamencie, wytrwały, obdarzony dobrym węchem, zwinny pies myśliwski.

GŁOWA:

Wydłużona, widziana z góry i z boku równomiernie zwężająca się, jednak nie spiczasta. Łuki brwiowe wyraźnie zaznaczone.

Chrzątka nosa i nos długie i wąskie.

Mózgoczaszka:

Czaszka: raczej płaska, łagodnie przechodząca w lekko wysklepiony grzbiet nosa.

Stop: nieznacznie zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Trufla nosa: dobrze rozwinięta.

Kufa: długa, dostatecznie szeroka i mocna. Daleko, aż do wysokości oczu rozwierający się pysk.

Uzębienie: szczeka i żuchwa dobrze rozwinięte. Zgryz nożycowy, równy i ściśle zamknięty. Idealne uzębienie 42 zęby odpowiednich kształtów, z mocnymi, dokładnie ciasno za siebie zachodzącymi kłami.

Fafla: ciasno przylegające, dobrze przykrywają żuchwę.

Oczy: średniej wielkości, owalne, dobrze rozstawione, o przejrzystym, bystrym i przyjacielskim wyrazie, spojrzenie nie może być przenikliwe. Kolor błyszczący ciemnobrązowy, przy wszystkich kolorach sierści psa. Oczy porcelanowe, rybie lub perłowe są dopuszczalne u psów marmurkowych, ale nie pożądane.

Uszy: osadzone wysoko, skierowane nie zbyt mocno do przodu, wystarczająco, lecz nie przesadnie długie, zaokrąglone na końcach. Ruchliwe, ale przednią krawędzią przylegają do boków głowy.

SZYJA:

Dostatecznie długa, muskularna, swobodnie i wysoko noszona, skóra podgardla dobrze przylegająca, lekko wypukły kark.

TUŁÓW:

Linia górna: harmonijnie przechodząca od kłębu do lekko opadającego zadu.

Kłęb: zaznaczony.

Grzbiet: od wysokiego kłębu poprzez kręgi piersiowe prosty lub lekko opadający ku tyłowi. Silnie i dobrze umięśniony.

Lędźwie: silnie umięśnione, dostatecznie długie.

Zad: szeroki, dostatecznie długi, lekko opadający.

Klatka piersiowa: wyraźnie zaznaczona rękojeść mostka, który jest tak daleko wysunięty do przodu, że z obu stron powstają lekkie wgłębienia. Klatka piersiowa widziana z przodu owalna, z góry i z boków pojemna, zapewnia dobry rozwój serca i płuc. Przy dobrej długości i kątowaniu łopatki i ramienia, przednia kończyna widziana z boku pokrywa najniższy punkt klatki piersiowej.

Linia dolna: lekko podciągnięta.

OGON:

Osadzony nie za wysoko, noszony na wysokości linii grzbietu, tak żeby stanowił jej przedłużenie. Koniec ogona (około jednej trzeciej długości) może być nieznacznie zakręcony.

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Silnie umięśnione, widziane z przodu suche, prosto stawiane, mocna kość, łapy ustawione do przodu.

Łopatka: plastycznie umięśniona. Długa, ukośnie ustawiona, mocno przylegająca do klatki piersiowej.

Ramię: tej samej długości jak łopatka, ustawione do niej pod kątem prostym, grubokościste i dobrze umięśnione, przylega do żeber, ale swobodnie się porusza.

Łokieć: ani nie odstający, ani nie za mocno przylegający.

Przedramię: krótkie, jednak tak długie, że prześwit wynosi około jednej trzeciej wysokości psa. Możliwie proste.

Nadgarstek: stawy nadgarstkowe są ustawione nieco bliżej siebie niż stawy barkowe.

Śródrezcze: widziane z boku nie powinno być ani zbyt strome, ani rażąco wysunięte do przodu.

Łapa przednia: palce ciasno przylegające do siebie, dobrze wysklepione, silne, z krótkimi, mocnymi pazurami. Pierwszy palec nie pełni żadnej funkcji, jednak nie powinien być usunięty.

KOŃCZYNY TYLNE:

Mocno umięśnione, w dobrych proporcjach do przednich kończyn. Kolano i staw skokowy głęboko ukątowny, kończyny tylne równoległe, ani za wąsko, ani za szeroko ustawione.

Udo: powinno być dobrej długości i mocno umięśnione.

Staw kolanowy: szeroki i silny, głęboko ukątowny.

Podudzie: krótkie, ustawione pod kątem prostym do kości udowej, dobrze umięśnione.

Staw skokowy: mocny i dobrze ukątowny.

Śródstopie: relatywnie długie, przeciwległe do podudzia, ustawione lekko do przodu.

Łapa tylna: cztery ciasno przylegające palce, dobrze wysklepione. Pies stąpa całkowicie oparty na silnych palcach.

RUCH/CHODY:

Porusza się płynnie, energicznie, z rozmachem, daleko i swobodnie wyrzucając kończyny. Podczas ruchu linia grzbietu jest stabilna. Ogon powinien stanowić harmonijne przedłużenie linii grzbietu, w ruchu

noszony lekko opuszczony. Akcja przednich i tylnych kończyn równoległa.

SKÓRA:

Ciasno przylegająca.

OKRYWA WŁOSOWA:

WŁOS KRÓTKI

Sierść: krótka, gęsta, błyszcząca, przylegająca, mocna i twarda, bez łysin.

Ogon: cienki, dokładnie pokryty włosiem, ale nie za obficie. Trochę dłuższy, szpeciniasty włos na spodniej stronie ogona nie stanowi wady.

Umaszczenia:

a) *jednokolorowe:* rude, rudo-żółte, żółte, kolory czyste lub z czarnym nalotem (przesianiem). Preferowane są czyste, mocno wysycone kolory, rudo-brązowy jest wyżej ceniony niż rudo-żółty i rudy. Należy tu zakwalifikować także kolory ze znaczną przewagą przesiania. Niewielkie białe znaczenia są dopuszczalne w kilku małych plamkach, ale niepożądane. Nos i pazury czarne, brązowe dopuszczalne, ale niepożądane.

b) *dwukolorowe:* głęboki czarny lub brązowy (czekoladowy) z rdzawo-brązowymi lub żółtymi podpaleniami nad oczami, po obu stronach kufy, na żuchwie, na wewnętrznych krawędziach uszu, na przedpiersiu, na kończynach, przy odbycie i około jednej trzeciej do połowy długości ogona. Nos i pazury u czarnych psów czarne, u czekoladowych brązowe lub czarne. Białe znaczenia nie są pożądane, ale małe plamki nie dyskwalifikują. Za mocno rozlane podpalanie jest niepożądane.

c) *marmurkowe* (tygrysie, pręgowane): tło jest zawsze ciemniejsze (czarne, rude lub szare). Pożądane są nieregularne szare lub beżowe plamy (niepożądane są duże łaty). Nie może przeważać ani ciemny ani jasny kolor. Jamniki pręgowane na rudym lub żółtym tle mają ciemniejsze pręgi. Nos i pazury jak u jedno- i dwukolorowych.

WŁOS SZORSTKI

Sierść: za wyjątkiem kufy, brwi i uszu włos szorstki z podszerstkiem, przylegający na całym ciele. Na kufie wyraźnie zaznaczona broda. Krzaczaste brwi. Na uszach włos krótszy niż na całym ciele, prawie gładki. Ogon dobrze i równomiernie pokryty ciasno przylegającym włosiem.

Umaszczenia: najczęściej od jasno do ciemnodziczego, inne kolory takie same jak u krótkowłosych wymienione w punktach od a. do c.

WŁOS DŁUGI

Sierść: włos prosty, błyszczący z podszerstkiem, przylegający, na szyi i podbrzuszu przedłużony, na uszach zwisający, na kończynach tworzy jednakowej długości pióro, najdłuższy jest na ogonie, gdzie tworzy pełną chorągiew.

Umaszczenia: takie jak u krótkowłosych wymienione w punktach od a do c.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR:

Jamniki standardowe: obwód klatki piersiowej powyżej 35 cm, górna granica ciężaru ciała ok. 9,0 kg.

Jamniki miniaturowe: obwód klatki piersiowej od 30 do 35 cm, mierzonej w wieku co najmniej 15 miesięcy.

Jamniki królicze: obwód klatki piersiowej do 30 cm, mierzonej w wieku co najmniej 15 miesięcy.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od wcześniej podanych punktów stanowią błąd, którego ocena powinna być zależna od stopnia odchylenia od podanych tu norm.

M3 podczas oceny nie są brane pod uwagę. Brak 2xP1 nie jest błędem. Jako błąd jest oceniany brak 1xP2, kiedy poza M3 nie brakuje żadnych innych zębów. Podobnie za błąd uznawane jest odstępstwo od zgryzu nożycowego np. zgryz cęgowy.

CIĘŻKIE WADY:

- Cherlawe, wysokonożne lub ciągnące tułów po ziemi.
- Inne braki uzębienia niż te wymienione jako wady.
- Oczy porcelanowe u psów o innym umaszczeniu niż marmurkowe.
- Spiczaste i bardzo pofałdowane uszy.
- Tułów zawieszony pomiędzy łopatkami.
- Grzbiet karpiowaty lub łękowaty.
- Słabe lędźwie.
- Silnie przebudowany zad (zad jest wyższy niż kłęb).
- Słaba klatka piersiowa.
- Podciągnięta linia brzucha jak u chartów.
- Słabe kątownie przednich i tylnych kończyn.
- Wąskie, nieumięśnione kończyny tylne.
- Postawa krowia lub beczkowata.

- Łapy wykręcone do wewnątrz lub za bardzo na zewnątrz.
- Rozstawione palce.
- Poruszające się ociężale, nieporadnie, kaczym chodem.

BŁĘDY OWŁOSIENIA:

Jamniki krótkowłose

- Włos za cienki, za rzadki, nieowłosione miejsca za uszami (uszy skórzaste) i inne łysiny.
- Włos za gruby i za długi.
- Szczotka na ogonie.
- Ogon nieowłosiony na całej długości lub miejscami.

Jamniki szorstkowłose

- Włos miękki, bez względu na to, czy jest on krótki, czy długi.
- Długi i zmierzwiony, na całym ciele rosnący w różnych kierunkach.
- Lokowany, falujący.
- Miękki włos na głowie.
- Pióro na ogonie.
- Brak brody.
- Brak podszerstka.
- Włos krótki.

Jamniki długowłose

- Włos jednakowej długości na całym ciele.
- Włosy falujące lub kręcące się na całym ciele.
- Brak chorągwi na ogonie.
- Brak długich włosów na uszach.
- Włos krótki.
- Wyraźny przedziałek na grzbiecie.
- Za długie włosy między palcami.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Przodozgrzyz, tyłozgrzyz, zgryz krzyżowy.
- Źle ustawione kły żuchwy.
- Brak jednego lub więcej kłów, albo jednego lub więcej siekaczy.
- Brak innych przedtrzonowców lub trzonowców, za wyjątkiem: wymienionych jako błędy tzn. 2xP1 ewentualnie 1xP2 (nie uwzględniając M3).
- Skrócona klatka piersiowa, tzn. wyrostek mieczykowaty mostka tak wygięty do wewnątrz, że skraca długość klatki piersiowej.
- Wszelkie wady ogona.
- Bardzo luźna łopatka.
- Koziniec stawów nadgarstkowych.

- Czarny kolor bez podpalania, biały kolor z lub bez podpalania.
Inne kolory nie wymienione w pozycjach umaszczenia.
- Charakter bardzo tchórzliwy lub bardzo agresywny.

WRODZONE WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- wady wzroku i słuchu,
- epilepsja,
- wady serca,
- patella-luxation (zwichnięcie rzepki),
- niedowład jamniczy,
- entropium, ektropium,
- wnetrostwo.

UWAGA:

Psy muszą mieć dwa, normalnie rozwinięte jądra, które znajdują się w worku mosznowym.